70. narozeniny. Na inšprucké universitě se dostal do konfliktu s církevními autoritami; podporu nalezl tehdy zejména také u prof. Masaryka. Později přešel na německou universitu do Prahy. — Trvání rýnsko-westfálského uhelného syndikátu bylo německou vládou vynuceno proti vůli některých účastníků. — (Kč) — Zákon ze dne 26. února 1930 o zásluhách presidenta republiky T. G. Masaryka byl proveden o prázdninách tak, že v poslanecké sněmovně do podstavce sochy presidentovy, stojící v čele sálu, byla zasazena bílá mramorová deska s nápisem: T. G. Masaryk zasloužil se o stát. Zákon ze dne 26. února 1930 Podobně v senátě s týmž nápisem byla zasazena deska pod velký modelovaný státní znak proti předsednické tribuně, tam kde dříve visíval veliký gobelín se státním znakem. — Papežův titul jako hlavy papežského státu byl stanoven takto: suverén státu Vatikánského města. — Ministerstvo spravedlnosti podalo osnovu o nesporném řízení. — Na projev akademického senátu Německé university v Praze proti zákonu z 19. února 1920 č. 135 stran restituce titulu Karlova universita, úpravy názvu německé university a vrácení archivu a insignií české universitě, odpověděl akademický senát Karlovy university prohlášením, jež vypracoval univ. prof. Dr. Václav Novotný a univ. prof. Dr. Miloslav Stieber, zcela zamítavě. Poněvadž zákon dosud nebyl ministerstvem proveden (!) a věc se přenáší na pole politické, není patrně ani tato fáze boje university o stará práva konečná. — (Ča.)

Z Masarykovy sociologické společnosti. Dne 8. května 1930 konala se přednáška docenta Dra. Chalupného »O sociální filosofii Otakara Březiny«. Přednášející pokládá za dva nejdůležitější rysy myšlení Březinova jeho naturalism a sklon jazykový. Březina považoval sociální problémy přírodní, jako část kosmického dějství. Jazyk každého národa považoval za neocenitelný poklad kultury a proto cenil vysoce naše buditele. Třídní boj, ač jej uznával jako skutečnost, netěšil se Březinově přízni. Hnutí dělnické uznával však jako nezbytnost. Dr. Jindřich.

Sociální pojištění ve Francii. Dne 1. května 1930 vyšel zákon, kterým byl doplněn zákon ze dne 5. dubna 1928 o sociálním pojištění. Tímto zákonem je upraveno pojištění nemocenské, invalidní, starobní, na dožití a pro případ nezaměstnanosti. Pojistné povinnosti podléhají všechny osoby pracující za mzdu, bez rozdílu pohlaví, pokud jejich celoroční plat nepřevyšuje 15.000 franků, nebo v městech větších než s 200.000 obyvateli a v krajích průmyslových 18.000 franků. Pečuje-li zaměstnanec o jedno dítě, zvyšují se cifry právě zmíněné o 2000 franků, pečuje-li o dvě děti zvyšují se tyto cifry o 4000 franků a při třech nebo více dětech jsou cifry tyto zvýšeny na 25.000 franků. Z pojistné povinnosti jsou vyloučeni pracovníci sezonní, pokud pracují méně než 90 dní v roce. Cizinci, kteří pracují a trvale bydlí ve Francii, podléhají pojistné povinnosti až na malé odchylky.

Z pojistného, které se rovná průměrně 8% střední mzdy, platí polovinu pojištěnec, polovinu zaměstnavatel. Pojistné odvádí se nalepením pojistných známek. Za každého zaměstnance, jehož celoroční výdělek je vyšší než částka stanovená v zákoně jako hranice pro pojistnou povinnost a menší než 25.001 frank ročně, platí zaměstnavatel roční příspěvek, který nesmí býti menší než třetina a vyšší než dvě třetiny toho, co by platil zaměstnavatel za pojištěnce, který by měl mzdu ročních 18.000 franků.

Nemocenské pojištění poskytuje lékařské ošetření, léky, nemocniční a ústavní ošetření pojištěnci a jeho rodině, pokud ovšem věk dětí neklesl pod 16 let. Nemocenské pojištění ovšem se nevztahuje na manželku, která má vlastní důchod. Na výdaje s léčením přispívá pojištěnec 15—20% skutečných nákladů; celý náklad léčebný nesmí pře-